

andring, saaledes at ogsaa denne meget vigtige Gren af vort Landbrug kan faa Lejlighed til at gøre sig gældende i selve Kommissionen.

Jeg har ogsaa et andet Spørgsmaal at rette til den højtærede Landbrugsminister. Der staar i Bilag II, at der skal efterbetales 20 Øre pr. hkg. for Aaret 1919, og disse 20 Øre pr hkg skulde, om alt havde klappet normalt, om jeg saa maa sige, allerede for tre Maaneder siden have været udbetalte til Roedyrkerne. At disse Penge ikke er udbetalte, betyder et Rentetab for dem, men de kan jo ikke udbetales, før dette Lovforslag er ophøjet til Lov. Da Overenskomsten fra i Fjor nu lover Roedyrkerne en Tantième paa ca. 10 Øre pr. Centner — ganske vist kan man ikke gøre Krav derpaa før den 1. Oktober, men Produktionen i Fjor viser sig allerede paa dette Tidspunkt at være saa stor, at man allerede i dette Øjeblik maa kunne overse Forholdet —, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig, at man, naar disse 20 Øre pr. hkg skal anvises Roedyrkerne til Udbetaling, med det samme anviste den Tantième, der kunde tilkomme dem. Ved tidligere Aars Kornlove er der taget et vist Hensyn — jeg kunde ønske, det havde været noget større — til Sukkerroedyrkerne med Hensyn til Afleveringspligten. Jeg vil nu gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om man tør forvente, at Sukkerroedyrkerne ved det Forslag, som han vel en Gang kommer til at forelægge, vil blive i det mindste lige saa gunstigt behandlet, som de hidtil er blevet.

Jeg skal slutte med at anbefale Forslaget til ekstraordinær hurtig Gennemførelse.

Kr. Pedersen: Jeg finder ikke, der er Anledning til at komme ind paa en længer Drøftelse af de Spørgsmaal, der her har været fremdragne, idet Forhandlingen jo nærmest er en Bekræftelse af den Overenskomst, der allerede er indgaaet mellem de forskellige Parter; og hvilken Stilling man end vil indtage her, kan jeg ikke tænke mig, at nogen vil søge at forhindre, at denne Overenskomst nu bliver lovfæstet. Vi har heller ikke hørt nogen Udtalelse i Retning af, at der kunde være nogen Grund til at være utilfreds med Overenskomsten. Her foreligger jo tværtimod det Forhold, som vi maa anse for det ønskeligste, nemlig at der ved Forhandling mellem de forskellige Parter er opnaaet en Enighed, der, saa vidt det er gørligt, tilfredsstiller til alle Sider. De Udgifter, Staten muligvis kan faa ved dette Lovforslags Vedtagelse, er ikke til at

opgøre her, men jeg er enig med den ærede første Taler i, at det Spørgsmaal kan man altid vende tilbage til, naar Tiden dertil kommer. Der er under Forhandlingen om dette Lovforslag strejft nogle ernæringsøkonomiske og landøkonomiske Spørgsmaal, som jeg ganske skal lade ligge. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse hurtig og uforandret.

Schjær: Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at Butikshandelens Avance paa Sukker er blevet ganske overordentlig forringet, efter at alle Detailhandelens Driftsudgifter, Jernbane- og Dampskibsfragter o. s. v. er kommet i en saadan opadgaende Bevægelse, som Tilfældet har været. Det er et meget pinligt Emne, at røre ved, men der skal jo nogen til det værste, og jeg vil i alt Fald bede det høje Ting tro, at der ligger Alvor bagved, og at Detailhandlerstanden føler sig forurettet. Jeg vil slet ikke tale om, at da den nuværende Avance blev fastsat, skete det under helt andre Forudsætninger, adskilligt var den Gang billigere end nu, saa det er ikke saa mærkværdigt, at Detailhandlerne føler sig brøstholdne.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Folketings Velvillie.

Hauge: Jeg vil kun gøre et Par Bemærkninger til de ærede Medlemmer, der paa en vis Maade vilde bestride Rigtigheden af, hvad jeg havde fremført om, at Sukkerroedyrkerne efter Beregninger, der var foretagne af dem selv, under visse Forudsætninger kunde komme til at faa over 20 Kr. pr. hkg Sukkerroer, medens de i indeværende Aar kun faar 4,80 Kr. + en Tantième. Dette vilde jo betyde en Stigning fra det ene Aar til det andet paa ca. 17 Kr. pr. hkg, dersom Sukkerprisen vilde stige med det Beløb, man regnede med, og det kunde der jo være god Grund til at antage. Dette kan ikke bestrides, det er rigtigt, og det er ikke blot fremhævet i den Skrivelse fra Den overordentlige Kommission, som jeg har sat mit Navn under, men ogsaa i den Indstilling, som Den overordentlige Kommission har gjort den 25. Marts 1920, og i denne Indstilling fra den samlede Kommission til Indenrigsministeriet deltager saa fremragende konservative Medlemmer som daværende Folketingsmand Birck og Landstingsmand Døcker. Hr. Larsen-Badse vil altsaa se, at hvad jeg har fremført, er i Overensstemmelse med hans egne Partifællers Opfattelse, og jeg gaar ud fra, at de har sat sig grundigt ind i Sagen og fuldstæn-